

292

so atrompetat,

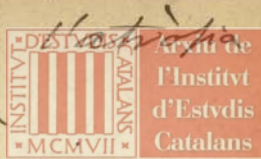
atronicat -ada adj. Com un tronc.
Causa atronicat de son. Amb el cos
atronicat, rígid com un tronc

Colla atropetada

atropar
atropicar

atrop -a adj. No invertit, dit esp.
de l'òvul que té el nucli a continu-
ció directa del funicle,
atropament m. Reunió de gent atro-
pada.

atropiar v.tr. Causar
|| pron. Matir d'atropia

atropic -a adj. Relatiu a l'a-
tropia; que causa atropia

atrompetat -ada adj. ^{que té} la forma
de trompeta. El trabuc té el causó
atrompetat. || Com de trompeta. Un ♂

atropar v.tr. Reunió formant
colla, reunió

atropellador -a adj. Que atropella
és una feina atropelladora